

EMPERYALİZMİN KUKLA AŞİRET DEVLETİ PROJESİ

Jeopolitik Dergisi, Ocak 2006

Yıldırım Koç

Bölücü terör örgütünün eylemleri 15 Ağustos 1984 tarihinde başladı. Ancak bölücü terör örgütünün eylemlerinin yoğunlaşması ve emperyalist güçlerin açık ve etkili desteğini almaya başlaması, Sovyetler Birliği'nin yıkıldığı 1991 yılından sonradır. ABD emperyalizmi 1989 yılında Berlin Duvarı'nın yıkılmasıyla başlayan bu süreci yakından izliyor ve hızlandırıyordu. Bu süreçte de, Ortadoğu'daki konumunu pekiştirecek bir hazırlık içindeydi. Avrupa Birliği emperyalizmi ise süreci ancak gerçekleşmesi sonrasında kavrayabildi ve yeni politikalarını ancak 1992 yılında oluşturmaya başladı.

ABD emperyalizmi, Avrasya'da Sovyetler Birliği'nin boşalttığı bölgeleri de denetimi altına alacak biçimde bir strateji geliştirdi. Bu stratejinin ilk adımı, Irak'ın Kuveyt'i işgalini gerekçe olarak göstererek, Irak'a saldırmaktı. Bu adım başarıyla uygulandı. Ancak, Türkiye'yi de kullanma gündeme geldiğinde, Türkiye'de hükümet politikalarıyla devlet politikası çelişti. Türk Silahlı Kuvvetleri ve kamuoyu, ABD emperyalizminin taşeronluğunu kabul etmedi. Genelkurmay Başkanı Necip Torumtay'ın onurlu davranışı, bağımsızlıkçı cepheyi başarıya götürdü. Türkiye bir bataklığa sürüklenmekten kurtuldu.

ABD emperyalizmi bu tarihten itibaren ikili bir taktik izledi. Bir taraftan, Irak'ta 36. paralelin kuzeyinde bir kukla aşiret devleti kurmaya başladı. Diğer taraftan, Türkiye'de istikrarsızlaştırma unsuru olan bölücü terör örgütünü ve laik cumhuriyet düşmanlarını teşvik etmeye ve desteklemeye başladı. Burada amaç, Türk ulusunu parçalamak ve devleti zayıflatmaktı. Etnik kimlik ve ümmet kimliği ön plana çıkarılabilirse, Atatürk'ün mükemmel tanımıyla, Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına verilen ad olan Türk milleti birbirine düşecek ve ABD'nin Avrasya stratejisinin önünde bir engel olmaktan çıkacaktı. Ayrıca, Türkiye Cumhuriyeti Devleti zayıflayacaktı.

Beklenen olmadı. Bölücü terör örgütünün saldırıları Türkiye'yi zayıflatmadı; aksine güçlendirdi. İttihat ve Terakki'nin en nitelikli kadroları, Balkanlar'da Bulgar ve Rum çeteleriyle yaptıkları silahlı ve ideolojik savaşta yetişmişti. Benzer bir süreç yeniden yaşandı. Emperyalist destekli bölücü terör örgütünün vahşi saldırıları, tüm milletimize emperyalizmin ne olduğunu bir kez daha öğretti. Bölücü teröre karşı sürdürülen mücadele, ulusal bütünlüğü pekiştirdi; Türk Silahlı Kuvvetleri'ni ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni daha da güçlendirdi. ABD emperyalistleri Vietnam'da yenilmişti. Sovyet işgalcileri Afganistan'da yenilmişti. Ancak Türkiye, kendi topraklarına yönelik bölücü saldırıyı kendi askeri gücüyle ezdi. Birçok kişi, bölücü terörle savaşırken, gerçekte ABD emperyalizmi ve AB emperyalizmiyle savaştığını yaşayarak öğrendi.

Bu süreçte ABD emperyalizmi de boş durmadı.

Irak'ın kuzeyinde bir kukla aşiret devleti kurma yolunda adımlar atıldıkça ve Türkiye'de bölücü terör örgütü darbe üzerine darbe yedikçe, ABD emperyalizmi Türkiye'nin güneydoğusuna ilişkin hesaplarını değiştirdi. Türkiye'nin Irak'ta gerçekleştirdiği sınırötesi operasyonlar ve Suriye karşısındaki kararlı tutumu da bu süreçte etkili bir rol oynadı. Bölücü terör örgütünün elebaşı yakalandı; bölücü eylemler büyük ölçüde sona erdirildi.

ABD emperyalizmi bu arada, Türkiye'de laik cumhuriyet karşıtlarının etkisinin artırılması için büyük çaba gösterdi. Bunda büyük ölçüde de başarılı oldu. Ancak 1 Mart 2003 tezkere oylaması sırasında büyük hayalkırlığına uğradı. Bunun ardından da birkaç koldan saldırıya geçti.

İlk olarak, ABD'nin çok eskiden beri emrinde olan Barzani aşiretinin etkisi artırıldı ve Türkiye'deki eski ilişkileri canlandırıldı. Eylem temelinde örgütlenen bölücü terör örgütü içinde eylemsizlikten kaynaklanan sıkıntılar yaşandıkça, PKK'dan Barzani'ye sığınanların sayısı artmaya başladı. Bölücü terör örgütü, ABD emperyalizmine hizmet sunmaya devam etmek için çeşitli girişimlerde bulundu; ancak ABD'nin yeni stratejisi bu ilişkiyi gerekli kılmıyordu. Tam tersine, Türkiye'de bazı eleştirileri susturabilmek için PKK'ya dirsek çevrildi ve Barzani hareketi desteklendi. Aylar önce bazı bölgelerde dükkanlara Mesud Barzani fotoğrafları asılmaya, Barzani'nin kitapları parasız dağıtılmaya başlandı.

ABD emperyalizmi, günümüzde, Irak'ın kuzeyinde oluşturulmakta olan kukla aşiret devletinin sahasını geliştirmeye çalışmakta, ona güvenilir su kaynakları ve bir deniz çıkışı aramaktadır. Bu çabada kullanılan yöntem ise, silahlı terör eylemleri değil, PKK'nın bir türlü beceremediği kitle eylemleri ve oy gücüdür. Bu kitle eylemleri ve oy gücü ise, ABD emperyalizminin olduğu kadar, Avrupa Birliği emperyalizminin de desteğini almaktadır. Ermeni teröristlerinin 19. yüzyılın son on yıllarında ve 20. yüzyılda da 1915 yılına kadar uyguladıkları stratejinin benzeri günümüzde tezgahlanmaktadır.

ABD emperyalizminin Barzani'ye verdiği destek ve Ermenistan-Kürdistan-İsrail üçgeni oluşturma çabaları, PKK ile Barzaniciler arasında bir önderlik yarışını da gündeme getirdi. Bölücü terör örgütü, Kürt milliyetçileri üzerindeki etkisini sürdürebilmek amacıyla eylemlere ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinde daha açık bir tavır sergilemeye başladı.

Türkiye bu belayı da aşacaktır. Ancak gözden kaçırılmaması gereken diğer bir nokta vardır.

İstiklal Savaşı sırasında millici güçler yalnızca yabancı düşmanla çarpışmadılar; emperyalist güçler, etnik köken farklılıklarını ve ümmetçiliği kullandı ve iç ayaklanmalar başlattı. Cumhuriyeti kuran kadroların en büyük başarısı, farklı etnik kökenlerden olan ve ümmet bilinciyle hareket eden insanlardan bir millet yaratabilmesidir. Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkından Türk milletinin yaratılması sürecinde devletçilik belirleyici rol oynamıştır.

Cumhuriyeti kuranlar, ilk olarak dini vakıfların elindeki çok geniş arazileri devletleştirdiler; dinci örgütlenmelerin ekonomik altyapısını paramparça ettiler.

Ardından eğitimi devletleştirdiler ve çağdaşlaştırdılar; medreseleri ve azınlık okullarını kapattılar; eğitim hizmetlerini merkezi devlet eliyle götürdüler ve yaygın şekilde burs verdiler.

Bu süreçte, sağlık hizmetlerini de devlet eliyle geliştirdiler. Devlet, kendi memurları aracılığıyla hastalara şifa götürdükçe, devletle millet arasındaki ilişki güçlendi. Devlet memuru olan sağlık personeli, etnik köken ve inanç ayrımı yapmaksızın hizmet götürdükçe, milletin kaynaşması sağlandı.

Cumhuriyeti kuranlar, devlet eliyle fabrikalar kurdular. Fabrikalara işçi ve memur alınırken, etnik kökenine veya inancına bakılmadı. Tam tersine, farklı kökenlerden ve inançlardan insanların aynı işyerinde çalışmasına özen gösterildi. Tayinlerde bu karıştırma ve kaynaştırma unsuru da rol oynadı. Örneğin, Sümerbank'ın yeni bir fabrikası kurulduğunda, eski fabrikaların ustalarının bir bölümü buralarda görevlendirildi. Merkezi devletin bir biriminde görev yapan memur, çalışma yaşamını ülkenin sürekli başka bölgelerinde sürdürerek hem ülkeyi tanıdı, hem farklılıkların bir sorun olmaktan çıkmasına katkıda bulundu.

Emperyalist güçler, Türkiye'yi bölücü terör örgütüyle ve laik cumhuriyet düşmanlarıyla yenemedi ve parçalayamadı. Barzaniciler de bu girişimlerinde başarısız kalacak. Ancak, emperyalizmin IMF, Dünya Bankası, Dünya Ticaret Örgütü, OECD gibi örgütler ve Soros gibi yapılanmalar (Açık Toplum Enstitüsü) aracılığıyla müdahaleleri önemli sorunlar yaratmaktadır.

1923 yılında aşiretler, boylar, soylar, tarikatlar, cemaatlerden oluşan Türkiye halkı, devletçilikle ve merkezi devletin güçlendirilmesiyle Türk milletine dönüştü. Emperyalist güçler, süreci son derece doğru tahlil etmişlerdir. Türk milletinin oluşmasında temel görevlerden birini yerine getirmiş olan ve Anayasamıza da giren devletçilik, 1984 yılından itibaren hedef olmuş, 1991 yılından sonra büyük saldırılara uğramış ve özellikle de 2003 yılından itibaren yok edilme sürecine sokulmuştur.

Vatanımız bugün büyük tehdit altındadır. Bölücü terör örgütünün ve Barzani'nin saldırılarının püskürtülebilmesi, Cumhuriyet'in ilk yıllarında olduğu gibi, milletin farklı unsurlarını birbirine bağlayacak ve milletin devlet arasındaki ilişkiyi güçlendirecek yeni bir devletçi ekonomik politikayla mümkündür. Özelleştirme ve yerelleştirme politikaları, emperyalizmin Türkiye'ye yönelik saldırısının etkili birer silahıdır. Emperyalizmin kukla aşiret devleti projesinin ülkemize zarar vermesinin önlenmesinin yolu, askeri önlemler kadar, eğitim, sağlık ve ekonomi alanlarındaki devletçi politikaların yeniden uygulanmasından geçmektedir.